

**ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและ
คำถามปลายเปิดต่อความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและ
จิตสาธารณะของเด็กปฐมวัย**

**The Effects of Story-telling Activities Supplemented with
Cooperative Art and Open-ended Questions on Reasoning
Thinking Abilities and Public-mind of the Early Childhood**

บุษบา ดวงจันทร์ทิพย์¹, สมชาย วรกิจเกษมสกุล², ศศิธร อมรินทร์แสงเพ็ญ³
Busaba Dungjantip¹, Somchai Vallakitkasemsakul², Sasitorn
Amarinsangpen³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด 2) ศึกษาจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวน 23 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านดอนแก้วโนนอินทร์แปลง ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) รูปแบบการวิจัย คือ แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะ

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี

^{2,3} อาจารย์ประจำภาควิชาคณิตศาสตร์และปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี

¹ M.Ed. students In Curriculum and Instruction , Faculty of Education , Faculty of Udon Thani Rajabhat University .

^{2,3} Lecturer, Faculty of Mathematics and Bachelor of Early Childhood Udon Thani Rajabhat University.

แบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด แบบทดสอบความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและแบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่แบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดพบว่าก่อนการจัดกิจกรรมมีคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล มีค่าเฉลี่ย 20.91 คิดเป็นร้อยละ 52.28 และหลังการจัดกิจกรรมมีคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลมีค่าเฉลี่ย 31.96 คิดเป็นร้อยละ 79.89 ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลหลังการจัดกิจกรรม สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดมีพฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to study and compare the reasoning thinking abilities of early childhood before and after learning through, story telling activities supplemented with cooperative art and open-ended questions, 2) to study public mind of early childhood learning through the story telling activities supplemented with cooperative art and open-ended questions.

The sample group consisted of 23 children aged 5 - 6 years of kindergarten studying in the second semester of academic year 2015 at Bandonkaewnoninpaeng School under the office of primary educational service area, Buengkan. The design of this research was a one group pretest-posttest design, selected by cluster random sampling. The research instruments were lesson plans on storytelling supplemented with cooperative art and open-ended questions, Reasoning Thinking Ability test, the observation form on early childhood and public mind. The collected data were analyzed for mean, percentage, and standard deviation and t-test for Dependent Samples.

The findings of this research were as follows:

1. The early childhood's reasoning thinking abilities score before and after learning through the story telling activities supplemented with cooperative art and open-ended questions were 20.91 or 52.28 percent and 31.97 or 79.89 percent

respectively. The posttest mean score was not less than 75 percent and the posttest mean score was higher than the pretest.

2. The early childhood's public mind behavior learning through the story telling activities supplemented with cooperative art and open-ended questions was at a high level.

Keywords : Story-telling, Activities Supplemented, Cooperative Art, Open-ended Questions on Reasoning Thinking, Abilities and Public-mind of the Early Childhood

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตมนุษย์ที่สำคัญ เนื่องจากเด็กในช่วงอายุ 0-6 ปี ถือได้ว่าเป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้เพราะเด็กในวัยนี้สมองกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วง 3 ปีแรก ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาและได้รับการกระตุ้นด้วยวิธีการที่ถูกต้องจะช่วยพัฒนาเซลล์สมองซึ่งล้วนส่งผลต่อสติปัญญาความฉลาดและการคิดของเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 16) ซึ่งความสามารถในการคิดเชิงมีเหตุผลเป็นทักษะหนึ่งที่ต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นในเด็กปฐมวัยเพราะเป็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของการคิดที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ทุกแขนง (ทิศนา ขัมมณี. 2550 : 9) นอกจากนี้การที่บุคคลมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลสูงก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีคุณธรรมจริยธรรมสูงไปด้วย (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2556 : 48-49) สอดคล้องกับ

โคลเบอร์กและเพียเจท์ ที่กล่าวว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์มีพื้นฐานมาจากพัฒนาการทางด้านสติปัญญาเพราะการพัฒนาบุคคลให้มีคุณธรรมจริยธรรมนั้นต้องใช้กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลจึงจะเกิดจากการเรียนรู้ (อาร์บัทโนท์ และฟอสท์. 2541 : 45) ซึ่งลักษณะของบุคคลที่มีการใช้เหตุผลทางจริยธรรมสูงจะแสดงออกได้ในหลายลักษณะอาทิการมีวินัยในตนเอง มีน้ำใจชอบช่วยเหลือผู้อื่นและมีจิตสาธารณะซึ่งจิตสาธารณะถือได้ว่าเป็นคุณลักษณะทางคุณธรรมจริยธรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญที่สังคมไทยต้องปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดขึ้นในเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันเป็นอย่างมากเพราะการที่คนในสังคมขาดจิตสาธารณะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังนั้น จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่คนในสังคมต้องให้ความสำคัญและเริ่มปลูกฝังให้บุคคลมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม รู้จักเสียสละร่วมมือร่วม

ใจในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ซึ่งจะ
ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ ถ้าคน
ในสังคมมีจิตสาธารณะปัญหาต่างๆที่
เกิดขึ้นก็จะลดลง (ชาย โพธิ์สิตา. 2540 :
14 – 15) เพราะจิตสาธารณะจะทำให้ทุก
คนเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า
ประโยชน์ส่วนตัวนำมาสู่สังคมที่เข้มแข็ง
และสงบสุข ซึ่งจากรายงานผลการ
ประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงาน
รับรองมาตรฐานการศึกษาประจำปี
การศึกษา 2556 รอบสามพบว่า
พัฒนาการทางด้านสติปัญญาของ
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน
ดอนแก้วโนนอินทร์แปลง ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2556 มีคะแนนพัฒนาการ
ทางด้านสติปัญญา โดยเฉลี่ยร้อยละ
68.84 ซึ่งต่ำกว่าพัฒนาการด้านอื่นๆ และ
ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ร้อยละ 75 ซึ่ง
พัฒนาการทางสติปัญญาสำหรับเด็ก
ปฐมวัยได้แก่ ทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการ
คิด การใช้ภาษา การสังเกต การจำแนก
และเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์
(พื้นที่/ระยะ) เวลา (สำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา,
2552ก : 30) และนอกจากนี้ผู้วิจัยได้
สังเกตเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
โรงเรียนบ้านดอนแก้วโนนอินทร์แปลง
พบว่ายังขาดจิตสาธารณะ ซึ่งจิต
สาธารณะ มีความจำเป็น และมี
ควา ม สำ คัญ สำ ห ร้ บ เ ต็ ก
กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ใน
มาตรฐานการศึกษาของชาติโดยให้

หลักสูตรแกนกลาง ประถมศึกษา
กำหนดให้จิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

ดังนั้นความสามารถในการคิดเชิง
เหตุผลและจิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่
จำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาให้เกิดขึ้นใน
เด็กปฐมวัย เนื่องจากจะส่งผลต่อการ
เรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาต่อไป
วิธีการจัดการศึกษาที่ช่วยส่งเสริมให้เด็ก
พัฒนาความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล
นั้นมีหลายวิธีกิจกรรมการเล่นนิทานนั้น
เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนา
ความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลให้กับ
เด็ก (สัณหพัฒน์ อรุณชาติ. 2542 : 2)
และการเล่นนิทานเป็นวิธีการให้ความรู้วิธี
หนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้
สามารถจดจำ กล้าแสดงออก มีแรงจูงใจ
ที่จะเปิดรับพฤติกรรมสามารถพัฒนาเด็ก
ได้ทั้งสี่ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย เด็กได้มี
โอกาสฝึกการใช้กล้ามเนื้อต่างๆ ของ
ร่างกายประกอบการฟังนิทาน ด้าน
อารมณ์ขณะที่ฟังนิทานเด็กจะเกิด
ความรู้สึกเพลิดเพลิน ด้านสติปัญญา
นิทานเป็นสิ่งเสริมสร้างสติปัญญาเมื่อเด็ก
ฟังนิทานจะทำให้สามารถใช้กระบวนการ
คิดในการพิจารณาแก้ปัญหาเนื้อหาของ
นิทานยังฝึกเด็กเกี่ยวกับความสามารถใน
การคิดเชิงเหตุผลรู้จักการจัดประเภทการ
หาความสัมพันธ์ การสังเกตรายละเอียด
และการเปรียบเทียบ (เกริก ยุ้นพันธ์.
2543 : 55-56) นอกจากนี้การเล่นนิทาน
ยังส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมด้วยการ

เสริมสร้างและปรุงแต่งบุคลิกภาพ การปรับตัวและแก้ไขพฤติกรรมให้เป็นที่ยอมรับของสังคมนอกจากนี้การทำงานศิลปะของเด็กจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ทักษะกระบวนการที่สามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลได้คือขณะที่เด็กทำงานเด็กจะฝึกสังเกต จำแนก เปรียบเทียบ และจัดประเภทที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ โดยผ่านประสบการณ์ตรง (จิต ทนาวรรณ เดือนฉาย. 2541 : 31) ส่งผลให้เด็กรู้จักคิดหาเหตุผล รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การทำงานร่วมกันรู้จักเคารพสิทธิและรู้หน้าที่ของตนเองและถ้าครูใช้คำถามปลายเปิดมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลในลักษณะต่างๆ (นารี ชมเกษตร. 2541 : 30) เช่น การใช้คำถามปลายเปิดทำให้เด็กรู้จักการสังเกตเปรียบเทียบ การจัดประเภท

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาว่าการจัดกิจกรรมการเล่นที่เสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดจะทำให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรม สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไรและมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับใด โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถในการคิดเชิง

เหตุผลและจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นที่เสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด
2. เพื่อศึกษาจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่เสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่เสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลหลังการจัดกิจกรรมการเล่นไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นที่เสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลหลังการจัดกิจกรรมการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนโนนสมบูรณ์นาสวรรค์ อำนาจดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่เด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านดอนแก้วโนนอินทร์แปลง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด จำนวน 24 แผน ๗ ละ 45 นาที สัปดาห์ละ 3 แผน รวม 8 สัปดาห์

2. แบบทดสอบความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลเป็นรูปภาพชนิดเลือกตอบ มีสามตัวเลือกจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการจัดประเภท ด้านอุปมาอุปไมย ด้านส่วนที่หายไปและด้านการจัดประเภท ด้านละ 5 ข้อ

3. แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกของเด็กปฐมวัย มี 3 ด้าน คือ ด้านการไม่ทำลายหรือการรักษาของใช้ส่วนรวม ด้านการทำตามหน้าที่เพื่อส่วนรวม การเคารพสิทธิในการใช้สิ่งของร่วมกัน

ขั้นตอนการวิจัย

1. ทดสอบเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรม (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย

2. ดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์และกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ โดยทดลองสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 45 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้งและสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกของเด็กปฐมวัยระหว่างดำเนินการทดลอง

3. เมื่อดำเนินการทดลองครบตามที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดแล้วผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการจัดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนจัดกิจกรรม จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน

เสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถาม ปลายเปิด

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบไม่อิสระของ
ความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย โดยจำแนกองค์ประกอบ
รายด้าน

การวัดความสามารถ การคิดเชิงเหตุผล ของเด็กปฐมวัย	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	t
ด้านการเปรียบเทียบ	5.13	1.06	8.04	0.77	50.27**
ด้านการจัดประเภท	5.43	0.84	8.17	0.72	13.08**
ด้านส่วนที่หายไป	5.22	0.74	8.13	0.15	47.85**
ด้านอุปมาอุปไมย	5.17	0.78	7.96	0.88	43.46**
ภาพรวม	20.91	1.93	31.96	2.01	76.22**

** $p < .01$

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดของเด็กปฐมวัยมีคะแนนความสามารถการคิดเชิงเหตุผลในภาพรวมก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดมีคะแนนเฉลี่ย 20.91 และมีคะแนนความสามารถการคิดเชิงเหตุผลหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดมีคะแนนเฉลี่ย 31.96 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลัง ทั้งในภาพรวม

และรายด้าน ปรากฏว่าเด็กปฐมวัย มีคะแนนมีเฉลี่ยความสามารถการคิดเชิงเหตุผลหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

4.2 ผลศึกษาจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด

ตารางที่ 2 คะแนนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด

พฤติกรรมจิตสาธารณะ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการไม่ทำลายหรือการรักษาของใช้ส่วนรวม	2.52	0.51	มาก
2. ด้านการทำตามหน้าที่เพื่อส่วนรวม	2.61	0.50	มาก
3. ด้านการเคารพสิทธิในการใช้สิ่งของร่วมกัน	2.57	0.51	มาก
เฉลี่ย	2.57		มาก

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดที่มีพฤติกรรมจิตสาธารณะรวมทั้ง 3 ด้านในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 มีจิตสาธารณะมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการทำตามหน้าที่เพื่อส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 2.61 รองลงมาคือด้านการเคารพสิทธิในการใช้สิ่งของร่วมกันมีค่าเฉลี่ย 2.57 และด้านการไม่ทำลายหรือการรักษาของใช้ส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 ตามลำดับ

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการ

จัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดซึ่งคะแนนที่ได้จากแบบสังเกตความสามารถการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือ สรุปได้ดังนี้

1. เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดพบว่าการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลมีค่าเฉลี่ย 20.91 คิดเป็นร้อยละ 52.28 และหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลมีค่าเฉลี่ย 31.96 คิดเป็นร้อยละ 79.89 ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลหลังการ

จัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดมีพฤติกรรมจิตสาธาณะระดับในมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดต่อความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและจิตสาธาณะของเด็กปฐมวัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดพบว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลมีค่าเฉลี่ย 20.91 คิดเป็นร้อยละ 52.28 และหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลมีค่าเฉลี่ย 31.96 คิดเป็นร้อยละ 79.89 ไม่น้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับ

สมมติฐานที่กำหนดไว้เมื่อพิจารณาวิเคราะห์เป็นรายด้านได้แก่ ด้านการจัดประเภท ด้านอุปมาอุปไมย ด้านส่วนที่หายไปและด้านการเปรียบเทียบ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดมือช่วยพัฒนาความสามารถการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดได้สร้างขึ้นตามแนวความคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ ศึกษาเอกสารและที่งานวิจัยที่หลากหลาย ผ่านการตรวจสอบและได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดและแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดเป็นกิจกรรมที่ทำให้เด็กเกิดจินตนาใช้ประสาทสัมผัสที่สัมพันธ์กับวัสดุ อุปกรณ์และเปิดโอกาสให้เด็กได้สังเกต เปรียบกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เพียเจต์ (Piaget) ที่เชื่อว่าเด็กปฐมวัยนั้นจะเรียนรู้เป็นผลจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับ

สิ่งแวดล้อมเริ่มจากการสัมผัสต่อมาเกิดความคิดทางรูปธรรมและพัฒนาเรื่อยๆ จนถึงนามธรรม รู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง (พัฒนา ชัชพงศ์. 2540 : 94 - 96) และสอดคล้องกับแนวคิดของศึกษานิเทศก์ที่ได้เสนอแนวทางการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลว่าควรใช้คำถามคำสั่งกระตุ้นให้เด็กคิดหาเหตุผลทั้งด้านการเปรียบเทียบ การจัดประเภท ด้านส่วนที่หายไป ด้านอุปมาอุปไมยผ่านเนื้อหาที่เห็นได้จากการใช้คำถามปลายเปิดของครูที่ว่า “เราจะสามารถจัดประเภทของผลไม้ได้อย่างไรบ้าง” ซึ่งเด็กจะตอบว่า “จัดตามสีที่เหมือนกันคะ” “รูปร่างที่เหมือนกันคะ” “รสเปรี้ยวเหมือนกันคะ” นอกจากนี้ โคลและพอตเตอร์ (Kohl & Potter. 1993 : 11) ได้กล่าวว่ากิจกรรมศิลปะสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กวัย 3-10 ขวบได้โดยเด็กเกิดการเรียนรู้จากการได้สังเกตสำรวจ จำแนก เปรียบเทียบและค้นพบการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ผ่านการทดลองทำกิจกรรมศิลปะด้วยตนเองกระบวนการทำงานศิลปะของเด็กเหล่านั้นจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้ซึ่ง จิตทนายารณ เตือนฉาย (2541 : 31) ได้ศึกษาว่า การวาดภาพเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าสำหรับเด็กปฐมวัยเพราะนอกจากจะ

ช่วยให้เด็กผลิตเพลินแล้ว ในขณะที่เด็กกำลังวาดเด็กจะได้ฝึกการสังเกตจำแนก และเปรียบเทียบช่วยให้เด็กเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ โดยผ่านประสบการณ์ตรงซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขมมณี (2550 : 86) กล่าวว่า การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยนั้นควรให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติเองและควรอยู่ที่ตัวของเด็กเป็นผู้คิดสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นด้วยตนเองเพราะเด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เรียนรู้จากการสัมผัส สำรวจและมีความคิดก่อนปฏิบัติการหรือมีความคิดมาจากสิ่งที่เห็นเป็นรูปธรรมเท่านั้นเพราะงานของเด็กคือการได้จับ สัมผัสจะทำให้เด็กซึมซับความรู้ การคิดการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การตัดสินใจ ผลสำเร็จจะสร้างความเชื่อมั่นในตนเองและรู้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ และสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลได้สูงและนิทานที่เด็กได้ฟังทุกเรื่อง มีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระเฉพาะของนิทานแต่ละเรื่องที่ตั้ง เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและจิตสาธารณะแก่เด็ก โดยแตงนิทานหนังสือภาพที่มีเนื้อเรื่องที่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ทำให้เด็กได้เรียนรู้ ได้สังเกตเปรียบเทียบส่งเสริมจินตนาการ ฝึกการติดตามเรื่องราว ปลุกฝังให้เด็กเป็นคนช่างคิดช่างสังเกตทำให้เข้าใจเรื่องได้เร็วเพราะการใช้น้ำเสียงท่าทาง สีอ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ

ประกอบการเล่า ทำให้เด็กเกิดกระบวนการ
คิดเกิดจินตนาการ (ประภาพิต
ดวงคำจันทร์. 2555 : 22) สามารถเชื่อมโยง
โยงความรู้ได้เป็นอย่างดีและนำไปสู่การ
พัฒนาความคิดและความสามารถการคิด
เชิงเหตุผล เช่น เด็กตอบคำถามในนิทาน
ได้ว่าหมูน้อยหนักกว่าม้าน้อยและกระทายน้อย
หนักน้อยกว่าที่สุด นอกจากนี้การที่เด็กได้
ร่วมกันคิดวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยช่วยให้เด็ก
มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ได้พูดคุยสนทนา
อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน
และกันเกิดการเชื่อมโยงความสัมพันธ์
ระหว่างประสบการณ์ของเด็กและเพื่อนที่มี
ต่อสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เหตุผลอธิบาย
ประกอบการเชื่อมโยง เกิดการขยาย
ประสบการณ์และการเรียนรู้ร่วมกันซึ่ง
สอดคล้องกับศิลปะแบบร่วมมือที่เน้นการ
เรียนรู้ซึ่งกันและกันในการอยู่ร่วมกัน เห็น
ความสำคัญซึ่งกันและกัน รับผิดชอบ
ร่วมกันประนีประนอมและเคารพสิทธิซึ่งกัน
และกันส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางการใช้
เหตุผลสูงขึ้น (ทิตนา แคมมณี. 2550 : 98-
103) ซึ่งโคลเบอร์ก อธิบายว่าการส่งเสริม
ให้เด็กมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยเด็กจะ
พยายามรับผิดชอบควบคุมพฤติกรรมของ
ตนเอง เด็กตระหนักในการเคารพกฎกติกา
ของกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
กิจกรรมการเล่นิทานเสริมด้วยศิลปะแบบ
ร่วมมือและคำถามปลายเปิดมีพฤติกรรมจิต
สาธารณะระดับในมากเนื่องมาจากการจัด
กิจกรรมการเล่นิทานเสริมด้วยศิลปะแบบ
ร่วมมือและคำถามปลายเปิดทำให้เด็ก
สนุกสนานเพลิดเพลินกับเรื่องราวในนิทาน
เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกอยากคิด
อยากสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ทำให้สร้างผลงาน
เกิดความภูมิใจในความสำเร็จของกลุ่ม โดย
ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การพับ
กระดาษ การฉีกตัดปะ การวาด เขียน ต่อ
เติม การประดิษฐ์ ซึ่งการที่เด็กได้ทำศิลปะ
แบบร่วมมือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ทำให้เกิดการ
เรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ และทางด้านจิตใจ
ช่วยให้เด็กเห็นคุณค่าในความแตกต่าง
ระหว่างบุคคล เคารพความคิดเห็นและ
ความสามารถของผู้อื่นที่แตกต่างจากตน
ตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อน
ซึ่งการเคารพความคิดเห็นความสามารถ
ของผู้อื่นและการเห็นอกเห็นใจมีความ
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่ง
ของจิตสาธารณะดังที่ ยุทธนา วรณปิติกุล
(2542 : 181 – 183) กล่าวว่าเด็กที่มีจิต
สาธารณะต้องเคารพความแตกต่างระหว่าง
บุคคลยอมรับความแตกต่างระว่างบุคคลใช้
เหตุผลในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อ
หาข้อยุติร่วมกันดังที่ พัชรีย์ ผลโยธิน (2540)
ได้กล่าวว่กิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือช่วย

ส่งเสริมพฤติกรรมการร่วมมือของเด็กโดยครูต้องให้โอกาสเด็กได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นแย้งบ้าง ประนีประนอม ตัดสินใจมีส่วนร่วมในการเล่นการทำงานจนบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันให้เด็กแต่ละคนรับผิดชอบงานอย่างเต็มความสามารถและรู้จักประเมินความก้าวหน้าของตนเอง นอกจากนี้กิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือยังทำให้เด็กเรียนรู้และฝึกหัดด้านสังคม เช่น การวางแผนปรึกษาหารือหรือการร่วมมือร่วมใจในการประนีประนอม การแก้ปัญหาความขัดแย้งมีผลทำให้เด็กรู้จักการลดความต้องการของตนเองเมื่อต้องการอยู่ร่วมในการทำงานกับเพื่อนพี่น้องของตนที่แต่ละคนมีความสนใจแตกต่างกันซึ่งโคลเบอร์ก (Kohlberg) (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2554 : 68-72) กล่าวว่าจริยธรรมเป็นความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความถูกผิด และเกิดขึ้นจากขบวนการทางความคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งต้องอาศัยวุฒิภาวะทางปัญญา ซึ่งแบนดูรา (สมโภชน์ เอี่ยมสุภามิตร, 2541 : 96 อ้างถึงใน Bandura. 1989) เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงความคิดหรือการเรียนรู้ของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากการสังเกตตัวแบบ เพราะตัวแบบเป็นสิ่งที่สามารถถ่ายทอดทั้งความคิดและการแสดงออก ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้สังเกตตัวแบบสอดคล้องกับ สมคักดิ์ ปริบูรณ์ (2542 : 59) ที่กล่าวว่าการเล่นนิทาน

เป็นวิธีการให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กสนใจในการเรียนรู้สามารถจดจำกล้าแสดงออกและมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมและนิทานทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสังคมมีความพร้อมในการคบค้าสมาคมกับบุคคลอื่นๆ รู้จักการรวมกลุ่มเกิดความสนิทสนมระหว่างผู้ฟังด้วยกันเองและระหว่างผู้ฟังกับผู้เล่า และรู้จักการรอคอย จึงถือได้ว่านิทานช่วยสร้างพัฒนาการทางสังคมของเด็กได้อย่างดียิ่งซึ่งจิตสาธาณะเป็นพัฒนาการทางสังคมเพราะจิตสาธาณะเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องตระหนักในการอยู่ร่วมกันและรู้จักใช้และแบ่งปันให้เพื่อนได้มีโอกาสได้ใช้และเล่นร่วมกัน ได้แก่ การแบ่งดินสอ สี พู่กัน ดินน้ำมันให้เพื่อนได้ใช้และเล่นด้วยกัน เมื่อเด็กได้ฟังนิทานแล้วเกิดความประทับใจผู้ฟังจะนำตัวแบบในนิทานที่ตนเองประทับใจนั้นมาปรุงแต่งเสริมสร้างบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งสอดคล้องกับบลูม (Bloom, 1956) ที่กล่าวว่าเมื่อเด็กสนใจแบบแล้วจะเกิดทัศนคติต่อสิ่งเร้าแล้วจะตอบสนองเกิดความพอใจจากการตอบสนองสิ่งเร้า นั้นนำไปคิดว่าตัวแบบในนิทานแบบใดเป็นที่ยอมรับของสังคม เด็กก็จะนำตัวแบบที่สังคมยอมรับนั้นมาปฏิบัติ และทำให้เด็กเห็นแนวทางใน

การปรับตัวที่พึงพอใจและเหมาะสมตามความต้องการของเด็กทำให้เด็กมีพฤติกรรมจิตสาธาณะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย วราพร เทพาทิพวงศ์ (2556) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธาณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนวัดบางกระดี่ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมจิตสาธาณะของเด็กปฐมวัยระหว่างได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 10 สัปดาห์และพฤติกรรมจิตสาธาณะของเด็กปฐมวัยระหว่างได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับจิราภรณ์ แจ่มใส (2558) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือประกอบการเล่นิทานในการพัฒนาทักษะทางคมของเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย ชาย- หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนสุเหร่าใหม่เจริญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่าก่อนการ

จัดกิจกรรม และระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือประกอบการเล่นิทานทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งโดยรวม ($F=793.36$; $Sig =.00$) และการช่วยเหลือ ($F=227.76$; $Sig =.00$) ทักษะด้านการยอมรับความคิดเห็น ($F=278.29$; $Sig =.00$) ทักษะด้านการแก้ปัญหากลุ่ม ($F=270.44$; $Sig =.00$) โดยการจัดกิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือประกอบการเล่นิทานส่งผลต่อพัฒนาทักษะทางสังคมร้อยละ 98 (Partial $\eta^2 =.98$) ส่งผลต่อพัฒนาการทักษะทางสังคมด้านการช่วยเหลือทักษะด้านการยอมรับความคิดเห็นทักษะด้านการแก้ปัญหากลุ่มคิดเป็นร้อยละ 98 และผลการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลง พบว่าคะแนนทักษะทางสังคมโดยรวมและรายด้านของเด็กปฐมวัยมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกช่วงสัปดาห์แสดงว่าการจัดกิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือประกอบการเล่นิทานสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้นได้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้จาก

การวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย
ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัย ไปใช้

จากการวิจัย พบว่าการจัด
กิจกรรมการเล่นิทานเสริมด้วยศิลปะแบบ
ร่วมมือและคำถามปลายเปิดส่งผลให้เด็ก
มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลเพิ่ม
มากขึ้นและมีพฤติกรรมจิตสาธารณะใน
ระดับมากเพื่อให้สามารถนำวิธีการจัด
กิจกรรม ดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ
ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ผู้ที่มีความประสงค์จะนำ
การจัดกิจกรรมการเล่นิทานเสริมด้วย
ศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิด ไป
ใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจในทฤษฎี
แนวคิดพื้นฐานและหลักการเป็นอย่างดี
เพื่อให้สามารถใช้รูปแบบการการจัด
กิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในการ
จัดกิจกรรมได้การเล่นิทานครูควรจะเล่า
โดยมีภาพประกอบและจำเนื้อเรื่องให้ได้
เป็นอย่างดี

1.2 ครูควรมีบทบาทในการ
ดูแลให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำเมื่อ
เด็กต้องการ กระตุ้นเด็กโดยให้ได้ทดลอง
ทำตามความคิดของกลุ่ม ให้การเสริมแรง
กล่าวคำชมเชยและถ้าเด็กมีปัญหาระหว่าง

การทำกิจกรรมครูต้องให้ความช่วยเหลือ
เด็ก และให้รางวัลในผลงานของกลุ่ม ทำให้
เด็กมีความมั่นใจ และตั้งใจในการทำ
กิจกรรม

1.3 ครูใช้คำถามกระตุ้นให้เด็ก
อธิบายเหตุผลของสิ่งต่าง ๆ และคิด
พิจารณาสิ่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กฝึกการ
คิดซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการคิดเชิงมีเหตุผล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้ง ต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งต่อไป ควรมี
การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน
เสริมด้วยศิลปะแบบร่วมมือและคำถาม
ปลายเปิดต่อความสามารถด้านอื่น ๆ เช่น
พัฒนาทางด้านความคิดสร้างสรรค์
เนื่องจาก ผู้วิจัยพบว่าเด็กมีความคิด
สร้างสรรค์ในการวาด การเขียนต่อเติม
ผลงาน

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อศึกษา
การจัดกิจกรรมการเล่นิทานเสริมด้วย
ศิลปะแบบร่วมมือและคำถามปลายเปิดต่อ
ความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและจิต
สาธารณะของผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาผลการจัด
กิจกรรมการเล่นิทานและคำถามปลายเปิด
สำหรับพัฒนาการคิดด้านอื่นและทักษะทาง
คุณธรรม จริยธรรมในด้านอื่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เกริก ยุ้นพันธ์. (2543ก). *การเล่านิทาน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จิตทนายวรรณ เตือนฉาย. (2541). *ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะวาดภาพนอกห้องเรียน*. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ แจ่มใส. (2558). *ผลของการใช้กิจกรรมศิลปะแบบร่วมมือประกอบการเล่านิทานในการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์และการจัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาย โพธิ์สิตา และคณะ. (2540). *รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง จิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ รายงานการศึกษาวิจัยศึกษาระดับปริญญาโท*. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิษยา เขมมณี. *รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นารี ชมเกษตร. (2541). *การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่เล่นไม่บล็อกแบบอิสระแบบครูชี้แนะในโรงเรียนอัสสัมชัญระยอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ประภาพิต ดวงคำจันทร์. (2554). *ผลของกิจกรรมเล่านิทานสร้างสรรค์ภาพสามมิติเสริมด้วยคำถามปลายเปิดต่อความคิดสร้างสรรค์และความรับผิดชอบของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พัฒนา ชัชพงศ์. (2540). *การจัดประสบการณ์และกิจกรรมระดับปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุทนา วรณปิติกุล. (2542). *สำนึกพลเมือง. ความเรียงว่าด้วยประชาชนบนเส้นทางประชาคม*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิการเรียนรู้และพัฒนาประชาคม.

- วราพร เทพาทิพงษ์. (2556). *การพัฒนาพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนวัดบางกระเดียนวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการปฐมวัยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.*
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อ้างถึงใน Bandura, A. (1989). Social cognitive theory. In R. Vasta (Ed.), *Annals of child development. Vol.6. Six theories of child development* (pp. 1-60). Greenwich, CT: JAI Press.
- สมศักดิ์ ปริสุทธนะ. (2542). *นิทานความสำคัญและประโยชน์.* ราชบุรี: สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สันทพัฒน์ อรุณธาริ. (2542). *นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย.* ภูเก็ต: โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด.* กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2552). *หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* กรุงเทพฯ:พิมพ์ดี.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2556). *จิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาร์บัทโนต์ , แจ็ก เบรเดน; และ ฟอสท์, เดวิด. (2541). *การฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม : ทฤษฎีและการปฏิบัติ.* แปลโดย สุดใจ บุญอารีย์. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- Boom, B.S. (1956). *Taxonomy of educational objectives.* New York: David Mckay.
- Kohl, M. A. & Potter, J. (1993). *Science arts.* United States of America: Bright ring.